

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/79/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515201389
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3515201389.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti I.: B., nar. XX.X.XXXX a B., nar. XX.X.XXXX, v konaní obe zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, deti rodičov: matky B. I., štátnej občianky A. republiky bytom K. pod B. XXX a otca M. I., štátneho občana A. republiky, bytom Y., O. XXX o návrhu matky na zníženie vyživovacej povinnosti, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Nové mesto nad Váhom č.k. 5P/31/2015-48 zo dňa 07. septembra 2015 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 5P/31/2015-50 zo dňa 07. septembra 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s dopĺňacím rozsudkom v napadnutej časti vo výroku o znížení vyživovacej povinnosti matky k maloletému B. a vo výroku o náhrade trov konania potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom č.k. 5P/31/2015-48 zo dňa 07. septembra 2015 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 5P/31/2015-50 zo dňa 07. septembra 2015 rozhodol o návrhu matky na zníženie vyživovacej povinnosti k maloletým deťom B. a B. tak, že návrh matky na zníženie vyživovacej povinnosti k maloletej B. zamietol a vyživovaciu povinnosť matky k maloletému B. znížil zo sumy 70,- eur na sumu 50,- eur mesačne, s účinnosťou od 1.3.2015, ktoré je matka povinná poukazovať k rukám otca vždy do 20. dňa v mesiaci vopred, čím zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 5P/62/2014-27 zo dňa 7.7.2014 v časti vyživovacej povinnosti na maloletého B.. O náhrade trov konania rozhodol potom tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Na odôvodnenie tohto rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že matka maloletých detí B. a B. podaným návrhom zo dňa 23.2.2015 žiadala, aby súd zmenil pôvodný rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 5P/62/2014-27 zo dňa 7.7.2014 a znížil výživné na maloletú B. z 50,- eur mesačne na sumu minimálneho výživného a na maloletého B. zo sumy 70,- eur taktiež na sumu minimálneho výživného. Uviedla, že od rozvodu manželstva sa u nej zmenila situácia, nakoľko sa od manžela a detí odsťahovala a v súčasnosti býva s druhom v Bzinciach pod Javorinou. Ako dôvod na zníženie vyživovacej povinnosti uviedla skutočnosť, že dňa 15.12.2014 sa jej narodila dcéra Q., s ktorou je v súčasnosti na materskej dovolenke a poberá materské dávky a rodinné prídavky, spolu 410,- eur. Poukázala, že z týchto finančných prostriedkov si plní vyživovacie povinnosti riadne na maloletých B. a B. vo výške 120,- eur mesačne. V závere poukázala na zvýšené náklady týkajúce sa maloletej Q. na zdravotnú starostlivosť. Súd vykonal dokazovanie, z ktorého zistil, že rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 7.7.2014 č.k. 5P/62/2014-27 zo dňa 7.7.2014 bolo manželstvo rodičov maloletých B. a B. rozvedené a maloleté deti boli zverené na čas po rozvode rodičov do osobnej starostlivosti otca a súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej sa matka zaviazala prispievať na výživu maloletého B. sumou 70,- eur a na maloletú B. 50,- eur. Z potvrdenia o príjme súd zistil, že

otec maloletých detí za obdobie 01 - 06/2015 dosahoval príjem 625,25 eur. Matka maloletých detí je v súčasnosti poberateľkou materského príspevku a rodinných prídavkov. V čase poslednej úpravy výšky výživného matka maloletých detí dosahovala príjem 478,02 eur a otec maloletých detí dosahoval príjem 544,43 eur. V súčasnosti je matka poberateľkou rodičovského príspevku a rodinných prídavkov a stará sa o maloleté dieťa. Matke mal. detí pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, pričom zabezpečuje celodennú starostlivosť o maloletú Q.. Žije v spoločnej domácnosti s druhom, otcom maloletej Q., ktorý je zamestnaný s mesačným príjmom 490,88 eur. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 62 ods. 2 a 3, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine a uviedol, že od posledného rozhodnutia súdu o výživnom došlo zmene pomerov na strane matky /ďalšia vyživovacia povinnosť/ k zníženiu príjmu, ale aj na strane maloletého B., nakoľko nastúpil na strednú školu, čím vzrástli jeho náklady najmä týkajúce sa prípravy na jeho budúce povolanie. Súd pri znížení vyživovacej povinnosti neznižil výživné na takú výšku ako navrhovala matka, na sumu minimálneho výživného u oboch detí vo svojom návrhu, pretože tým by bol ohrozený záujem a zdravý vývoj maloletých detí, i keď z vykonaného dokazovania vyplynuli, že otec s maloletým má vyššie náklady spojené so štúdiom, preto znížil vyživovaciu povinnosť matky u maloletého B. na sumu 50,- eur mesačne. U maloletej B. sú zvýšené náklady podmienené všeobecne ekonomickým nárastom životných potrieb, čo bolo zohľadnené pri poslednej úprave výšky výživného, preto súd návrh matky zamietol a ponechal výšku vyživovacej povinnosti na súčasných 50,- eur mesačne. Nie je možné dopustiť, aby ťarcha vyživovacej povinnosti zostala len na otcovi, ktorý zároveň vykonáva aj osobnú starostlivosť. Súd s poukazom na zistený skutkový stav a situáciu matky, v ktorej je v schopnostiach a možnostiach prispievať na výživu a výchovu maloletých v sume po 50,- eur mesačne vychádzajúc tak zo zásady potenciality, súd skôr určené výživné znížil len u maloletého B. s účinnosťou od podania návrhu a návrh matky na zníženie výživného na maloletú B. v dopĺňujúcom rozsudku zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Proti tomuto rozhodnutiu v časti výroku o znížení vyživovacej povinnosti matky k maloletému B. podal včas odvolanie otec maloletého B.. Podľa neho súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil. On v konaní preukázal zmenu pomerov u maloletého B., ktorý dňom 01.09.2015 začal štúdium na Strednej odbornej škole v Novom Meste nad Váhom, čím sa zvýšil náklady na jeho výživu ako to uviedol aj kolízny opatrovník maloletého B. pred súdom prvého stupňa. Otec tiež poukázal na skutočnosť, že matka po vyhlásení napadnutého rozsudku už nastúpila do práce a riadi pracuje. Celý jej návrh tak smeroval len k poškodeniu vlastných detí. Navrhol preto, aby odvolací súd v napadnutej časti zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a návrh matky zamietol.

K odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka maloletého B.. Zopakovala, že jej pribudla vyživovacia povinnosť k maloletej Q., s ktorou je toho času na rodičovskej dovolenke a poberá len rodičovský príspevok 203,20 eur mesačne a rodinné prídavky 23,52 eur mesačne. Takýto príjem jej nepostačuje na krytie nákladov spojených s bývaním, s výživou maloletej Q. a na platenie výživného pre maloletých B. a B. ako toto bolo dohodnuté pri rozvode manželstva. Od októbra 2015 preto bola nútená vrátiť sa na skrátenej úväzok do zamestnania, pracuje len v poobednej zmene, aby sa o maloletú Q. mohla riadne starať. Keď je v práci stará sa o maloletú jej otec. Ako dlho bude zvládať starostlivosť o maloletú Q. touto formou nevie uviesť.

Kolízny opatrovník maloletého B. sa k odvolaniu otca písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal vo výroku o znížení výživného matky k maloletému B. podľa § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spočíva na správnych dôvodoch, odvolací súd sa v plnom rozsahu s jeho odôvodnením stotožňuje a preto je napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s dopĺňacím rozsudkom potrebné v napadnutej časti vo výroku o znížení vyživovacej povinnosti matky k maloletému B. a vo výroku o náhrade trov konania ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdiť.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd dopĺňa, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie vo veci, z tohto dokazovania vyvodil správne skutkové závery a tieto správne právne posúdil. Všetky skutočnosti, ktoré otec maloletého B. o pomeroch maloletého uvádza už boli predmetom dokazovania a posúdenia v konaní pred súdom prvého stupňa. Nejedná sa o žiadne nové skutočnosti a odvolací súd sa stotožňuje s tým,

ako tieto skutočnosti posúdil súd prvého stupňa. Je nesporné, že náklady na výživu maloletého B. vzrástli v súvislosti s tým, že začal navštevovať strednú školu v Novom Meste nad Váhom. Určenie výšky výživného, prípadne jeho zmena sa však v zmysle ustanovení § 62 ods. 2 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine neriadi len odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa ale musí zohľadňovať aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča. V tomto smere bolo v konaní preukázané, že oproti ostatnému určaniu vyživovacej povinnosti matky na maloletého B. klesol matke jej príjem, keď na výšku rodičovského príspevku 203,20 eur mesačne oproti jej predchádzajúcemu zárobku 478,02 eur mesačne a pribudla jej i ďalšia vyživovacia povinnosť na maloletú Q.. Za tohto stavu možno konštatovať, že na strany matky došlo k podstatnej zmene pomerov rozhodujúcich pre určenie výživného na maloletého B.. Súd prvého stupňa preto správne výživné matky na maloletého B. znížil zo sumy 70,- eur mesačne na sumu 50,- eur mesačne, pričom pri rozsahu zníženia výživného /ktoré neznížil na sumu minimálneho výživného ako žiadala matka/ zohľadnil nárast odôvodnených potrieb maloletého B. súvisiacich so začatím štúdia na strednej škole.

Čo sa týka zamestnania matky maloletého B. na skrátenej úväzok, ktorá skutočnosť nastala až po rozhodnutí súdu prvého stupňa a túto preto nebolo možné zohľadniť, odvolací súd uvádza, že ak sa táto okolnosť prejaví v zmene pomerov matky maloletého B., ktoré boli vzaté do úvahy pri znížení výživného na maloletého B., môže otec maloletého podať návrh na zvýšenie výživného matky na maloletého B..

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. a odvolací súd vzhľadom na to, že sa vo veci jednalo o konanie, ktoré mohlo začať i bez návrhu, rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.